

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 1T/162/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010732
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2017:6715010732.2

Rozhodnutie

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Philadelphiovej a členov senátu Soni Buchanovej a Ing. Antona Fricka, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. 02. 2017 vo Zvolene, v trestnej veci obžalovaných 1/ V. V. a spol., pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a iné, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný 1/ V. V., nar. XX. XX. XXXX v Krupine, trvale bytom K., A. XXX/X,

obžalovaný 2/ Q. V., nar. XX.XX.XXXX v Krupine, trvale bytom K., A. XXX/X,

obžalovaný 3/ Q. W., nar. XX.XX.XXXX v Krupine, trvale bytom K., Q.. X.. C. XXX/XX,

s ú v i n n í ,

ž e

dňa 14.06.2014 v čase o 04.00 hod. v meste Krupina, okres Krupina na L.. K. fyzicky napadli J. A., nar. XX.XX.XXXX, V.N. A., nar. XX.XX.XXXX a P. A., nar. XX.XX.XXXX tým spôsobom, že po predchádzajúcom verbálnom konflikte, ktorý svojimi výrokmi vyvolal Q. W., Q. V. chytil J. A. oboma rukami pod krk a začal ho škrtiť a vzápätí ho tiež retiazkou, ktorú mal pri sebe omotanú okolo rúk od chrbta začal škrtiť aj V. V., pričom ho aj niekoľkokrát udreli päsťami do oblasti tváre, kde v ďalšom útoku na J. A. sa im snažili zabrániť V. A., A. A. P. D. V., ktorá sa snažila svojich synov zobrať domov, kde vzápätí z tohto domu vybehol Jozef Peška držal v ruke asi 50 cm dlhú železnú rúru a V. V. mal pri sebe bližšie nezistený predmet asi teleskopický obušok, ktorými predmetmi sa zaháňali na tam prítomných J. A., V. A. P. P. A., pričom opätovne napadli J. A. tým spôsobom, že Q. W. ho udrel železnou rúrou do oblasti hlavy, po čom tento spadol na zem a zostal kľačať, kde dostal ďalší úder do chrbta, do oblasti ľadvín, následne sa Q. W. železnou rúrou zahnal na V.N. A. tým spôsobom, že železnou rúrou mu smeroval do oblasti oka, čo si V.N. A. vykryl rukou, kde úderom sa mu z tohto dôvodu poškodili hodinky, vzápätí sa však začal brániť, avšak následne mu Q. W. udrel železnou rúrou do hlavy, do vlasovej časti, v dôsledku čoho sa mu podlomili kolená a spadol na zem, kde sa ho snažila brániť P. A., avšak Q. W. sa aj na túto začal zaháňať, preto táto začala utekať, avšak keď ju dobehol strčil ju na zem a takýmto konaním spôsobili J. A., N.. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/X zranenia a to otras mozgu ľahkého stupňa, tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou na temene hlavy viac vpravo, tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou v strede temena hlavy, zmliaždenie v driekovej oblasti a zmliaždenie predlaktia vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 28 dní, V. A., N.. XX.XX.XXXX, C. A. K., S. XXX/XX zranenia a to otras mozgu ľahkého

stupňa, zmliaždenie predlaktia vpravo, zmliaždenie predlaktia vľavo a tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou na temene hlavy viac vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 21 dní a P. A., N.. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/XX zranenia to podvrtnutie v medzičlánkovom kĺbiku ukazováka vľavo, zmliaždenie a škrabanec predlaktia vpravo, povrchovú ranu a zmliaždenie kolena vpravo a zmliaždenie a škrabance členka vpravo, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť spojenú s dobou liečenia v trvaní 6 dní,

t e d a

obžalovaní 1/ V. V. P. X/ Q. V.

- na mieste verejnosti prístupnom dopustili sa výtržnosti najmä tým, že napadli iného, čin spáchali závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

obžalovaný 3/ Q. W.

- dopustil sa konania nebezpečného pre spoločnosť, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu zločinu nedošlo,
- na mieste verejnosti prístupnom dopustil sa výtržnosti najmä tým, že napadol iného, čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou a na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l i

obžalovaní 1/ V. V. P. X/ Q. V.

prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zákona,

obžalovaný Q. W.

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), písm. j) Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný 1/ V. V.

Podľa § 364 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 2, ods. 8 Tr. zákona, § 36 písm. j), písm. l) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 549ods. 1 písm. a) Tr. zákona, súd výkon trestu podmiennečne o d k l a d á.

Podľa 50 ods. 1 Tr. zákona, súd u r č u j e skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Obžalovaný 2/ Q. V.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 41 ods. 2 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona, § 46 Tr. zákona, na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 5 Tr. zákona, súd obžalovanému 2/ výkon trestu odňatia slobody podmienične o d k l a d á a zároveň mu u k l a d á probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe bez použitia kontroly technickými prostriedkami.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona, súd u s t a n o v u j e skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c), písm. g) Tr. zákona, súd obžalovanému 2/ zároveň u k l a d á povinnosti spočívajúce v príkaze a to:

- nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu,
- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd z r u š u j e výrok o treste uloženom obžalovanému 2/ skorším rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 166/2013 zo dňa 29.06.2015, právoplatného dňa 29.06.2015, ktorým bol obžalovanému 2/ podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s určením skúšobnej doby 24 (dvadsaťštyri) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V ostatnom rozsudok sp. zn. 2T 164/2013 Okresného súdu Zvolen zo dňa 29.06.2015, zostáva nezmenený.

Obžalovaný 3/ Q. W.

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8 Tr. zákona, § 36 písm. d), písm. l), písm. k) Tr. zákona, § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, súd obžalovaného 3/ pre výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, súd obžalovanému 3/ Q. W. u k l a d á povinnosť nahradiť poškodenej P. A., N.. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/XX, škodu z titulu bolestného vo výške 606,40 € (906,40 € - 300,- € = 606,40 €).

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku, súd obžalovaným 1/ V. V., X/ Q. V. a obžalovanému 3/ Q. W. u k l a d á povinnosť a to spoločne a nerozdielne nahradiť škodu poškodeným:

- J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/X z titulu bolestného vo výške 1.400,80 €,
- V. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/XX z titulu bolestného vo výške 1.153,60 €,
- Dôvere ZP, a.s., Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 35 942 436 z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti J. A. P. V. A., škodu vo výške 1.333,21 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. poriadku, súd poškodených:

- J. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/X,
- V. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., S. XXX/XX,

so zvyškom ich nároku na náhradu škody ohľadom nemajetkovej ujmy a škody na veciach ich o d k a z u j e na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. poriadku výsluchom obžalovaných, svedkov-poškodených, svedkov, znaleckými posudkami a čítaním ďalších listinných dôkazov, pričom zistil skutkový stav tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný 1/ V. V. na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku.

Obžalovaný 2/ Q. V. na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o svojej nevine.

Obžalovaný 3/ Q. W. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o svojej vine a spáchanie skutku oľutoval.

Senát v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Tr. poriadku vyhlásenia obžalovaných 1/ V. V. a 3/ Q. W. prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vo vzťahu k obom dokazovanie, v akom obžalovaný 1/ nepoprel a obžalovaný 3/ priznal spáchanie skutku, na hlavnom pojednávaní nevykonal, ohľadom oboch vykonal len dokazovanie súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, či ochranným opatrením.

Senát však vykonal dokazovanie vo vzťahu k obžalovanému 2/ Q. V..

Obžalovaný 2/ Q. V. v prípravnom konaní nevypovedal. Na hlavnom pojednávaní dokazoval, že v čase skutku boli v Krupine v T. odkiaľ sa presunuli popred krčmu Záhradná a sadli si na múrik. Bol tam on, obžalovaný 1/, A. A., K. R.. Nemali už čo fajčiť, preto odišiel domov po cigarety, čo bolo asi 200 metrov. Vracal sa a vo vzdialenosti asi 100 metrov od ostatných ho zozadu napadli Rómovia. J. A. S.o chytil zozadu pod krkom. Ďalší s okuliarmi ho udieral päťou do brucha a do tváre. J. A. ho hodil na zem, kde ho kopali obaja, už aj s Rómkami. Utrpel zlomeninu nosa. Vtom pribehol obžalovaný 1/ V. V., chytil J. A. - najtučnejšieho a dával ho dolu z obžalovaného 2/, ktorý bol stále na zemi. Potom sa už obžalovaný 1/ V. V. natáhal s A. - s tým najtučnejším. V tomto okamihu prišla aj matka obžalovaných 1/ a 2/, kričala a konflikt skončil. Jeho matka vzala domov, lebo bol krvavý. Obžalovaný 1/ V. V. a aj ostatní Rómovia išli pomaly za nimi. On s matkou prišli až na terasu ich domu, pričom obžalovaný 1/ V. V. sa domov nevrátil. Pod stolom na ich terase videl ukrytého obžalovaného 3/ Q. W.. Dôvod, pre ktorý sa takto obžalovaný 3/ skrýval, uviesť nevedel. Potom po dobu asi 15 minút bol aj vo vnútri domu. Keďže jeho brat - obžalovaný 1/ V. V. sa nevracal, išiel do uličky hľadať ho. Vtedy ho iný A., nie ten v okuliaroch, vytiahol boxer, chcel ho udrieť do nosa, obžalovaný 2/ sa však uhol a tak ho zasiahol len na ľavú stranu čela. Obžalovaný 2/ sa následne vrátil domov, kde zotrval až do príchodu sanitiek. Spolu s obžalovaným 3/ Q. W. boli vyzvaní k ošetrovaniu. Keď sa následne vrátil z nemocnice, pred ich domom bolo asi 50 cigáňov a títo sa im vyhrážali slovami, že ešte uvidia, že dostanú a podobne. V tomto momente obžalovaný 1/ V. V. stál pri ich bráničke s obuškom v ruke, Rómovia sa chceli dostať do vnútra, pričom obžalovaný 1/ V. V. im povedal, že ak prekročia prah bráničky, bude sa brániť. Prítomný pri tom bol aj ich otec. Po tom, čo sa s matkou vrátil domov, táto už tam zotrvala, von nešla, ešte obžalovanému 2/ Q. V. bránila v tom, aby išiel brata (obžalovaného 1/) hľadať. Poprel, že by bol poškodeného J. A. škrtil za retiazku.

Obžalovaný 1/ V. V. ako spoluobžalovaný v danej trestnej veci, ktorý na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku, ktoré senát prijal, na hlavnom pojednávaní vo vzťahu k dokazovaniu ohľadom obžalovaného 2/ Q. V., jeho brata vypovedal, že odišli z T. klubu v Krupine, kde boli on, obžalovaný 2/, A. A. P. K. R.. Potom si sadli pred stánkom na Malom rínku, kde popred nich prechádzala partia zabávajúcich sa Rómov. Následne obžalovaný 2/ odišiel domov pre kľúče od auta, lebo sa chceli ísť kúpať na priehradu. Keď sa vracal, napadli ho tí Rómovia. Ihneď sa rozbehol brata chrániť. Strhla sa šarvátka. Videl, ako najtučnejší Róm A. držal brata odzadu v zovretí, boli sme pri tom všetci v stoji a ďalší ho odpredu bil. Obžalovaný 1/ sa snažil tohto najtučnejšieho Róma z brata strhnúť, pričom spadli obaja na zem. Potom prišiel ďalší Róm, strhol mu retiazku z krku, dal si ju do vrecka. Obžalovaný na neho kričal, kde má retiazku. Jednalo sa o Róma v Y.. Brat Q. V. - obžalovaný 2/ bol krvavý, prišli tam aj A. A. P. K.Í. R., ale už nevedel uviesť, či brata aj ošetrovali. Následne prišiel V.Á. A., ktorý po Rómoch kričal, prečo napadli obžalovaného 2/ Q. V.. Hovoril, že si ho pomýlili s obžalovaným 3/ Q. W.. S týmto sa následne aj v klude rozprával. Tento V. A. sa im za všetkých Rómov ospravedlňoval. Na toto miesto prišla aj ich matka, ktorá vzala obžalovaného 2/ Q. V. domov. Aj obžalovaný 1/ V. V. sa pobral domov a tým istým smerom do uličky išli aj ostatní Rómovia. Tu sa odohral druhý konflikt, ktorý začal tým, že Rómovia v uličke zbadali obžalovaného 3/ Q. W. a zaútočili na neho. V tomto momente obžalovaný 2/ Q. V. už bol doma a on spolu s ostatnými kričali, aby to nechali tak a rozišli sa. Tých Rómov bolo 5-6, bol tam on a obžalovaný 3/ Q. W.. Takto videl, že útočili boxerom na obžalovaného

3/ Q. W., pričom tento boxer sa aj našiel. Potom na toto miesto prišiel aj jeho otec. Jeden Róm sa otočil aj na jeho otca so slovami, či aj jemu má „prijebať“ a tak do konfliktu bol zapojený aj jeho otec. Obžalovaný 2/ počas tohto druhého konfliktu v tejto uličke vôbec nebol. Nevedel sa vyjadriť k zraneniam poškodených ohľadom pohmoždenín na rôznych miestach ich tel, pretože on sa s nimi nepobil, jedine s tým najtučnejším Rómom spolu spadli na zem a vtedy u neho mohlo dôjsť k nejakým zraneniam. Pokiaľ jeho brat Q. V. na hlavnom pojednávaní ako dôvod, pre ktorý odišiel domov uviedol cigarety a on uviedol kľúče od motorového vozidla, tieto rozpory v ich výpovediach vysvetlil tým, že brat asi nechcel uviesť, že chceli ísť autom, keď požívali alkoholické nápoje. Potvrdil, že on bol pod ich vplyvom, ale všetko vnímal. Aj brat obžalovaný 2/ bol v rovnakom stave, teda mal vypité, ale opitý nebol, vnímal. Pokiaľ jeho brat Q. V. na hlavnom pojednávaní ďalej vypovedal, že keď bol napadnutý tým najtučnejším Rómom, že spadli a zo zemi mal obžalovaný 1/ toho Róma sťahovať, pričom obžalovaný 1/ na hlavnom pojednávaní vypovedal, že všetci boli v tomto okamihu v stoji, vysvetlil, že on si to takto pamätá. Na záver dodal, že aj keď žiadne zranenia poškodeným on nespôsobil, na hlavnom pojednávaní učinil vyhlásenie o nepopretí spáchania skutku z dôvodu, že už ho nebaví chodiť po súdoch, lebo pracuje v Bratislave, že jemu nevadí, či dostane nejakú podmienku.

Obžalovaný 3/ Q. W. ako spoluobžalovaný v danej trestnej veci odmietol vo vzťahu k obžalovanému 2/ Q. V. na hlavnom pojednávaní vypovedať, keď sám ku skutku učinil vyhlásenie o svojej vine, ktoré vyhlásenie senát prijal.

Na hlavnom pojednávaní bola oboznámená zápisnica o skoršej výpovedi spoluobžalovaného 3/ Q. W. (čl. 33-37 zo dňa 16.04.2015), z ktorej vyplýva, že on zakričal na poškodených a tým zrejme vyvolal celý konflikt. Potom odtiaľ ušiel a následne sa strhla bitka medzi V. a poškodenými. Po čase však vyšiel z dvora na obranu obžalovaných, vzal si so sebou aj železnú rúru avšak len na obranu a touto sa iba zaháňal. Nemal v úmysle nikomu ňou ublížiť. Pri tomto konflikte on i V. utrpeli viaceré zranenia. Tiež uviedol, že ak niekomu týmto svojím konaním ublížil, ľutuje to. Následne využil svoje právo podľa § 34 Tr. poriadku a k veci ďalej nevypovedal s tým, že odmietol s kýmkoľvek sa konfrontovať.

Pokiaľ sa jedná o škodu spôsobenú jeho konaním, dňa 11. 04. 2016 obžalovaný 3/ uzatvoril dohodu o náhrade škody spôsobenej ublížením na zdraví s poškodenou P. A. v znení, že jej v mesačných splátkach po 30,- € bude škodu splácať až do výšky určenej rozsudkom súdu. Dňa 12.04.2016 takto menovanej uhradil 30,- € poštovou poukážkou (čl. 304). Na hlavnom pojednávaní (čl. 358) obžalovaný 3/ súdu predložil listinné dôkazy preukazujúce skutočnosť, že ku dňu rozhodnutia súdu poškodenej P. A. uhradil zo spôsobenej škody na bolestnom celkovo sumu 300,- €, v celosti uhradil ohľadom tejto poškodenej škody z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti VŠZP vo výške 54,23 € a tiež súdu predložil listinný dôkaz a to zadaný príkaz banke na zaplatenie škody vo výške 300,- € poškodenej zdravotnej poisťovni Dôvera. Podotkol, že nebolo možné túto škodu uhradiť v hotovosti v pokladni poisťovne, na ich pokyn tak musel učiniť prevodným príkazom z účtu v banke (čl. 378-380).

Ohľadom osoby obžalovaného 3/ v rámci vykonaného dokazovania obhajoba predložila aj žiadosť kolektívu jeho spolupracovníkov Stavebniny L. F., Krupina o prijatie záruky za nápravu obžalovaného 3/ (80 % všetkých zamestnancov), z ktorej okrem iného vyplýva aj jeho pracovné hodnotenie v zmysle, že s prácou obžalovaného 3/ je jeho zamestnávateľ L. F. spokojný, túto vykonáva svedomite s ochotou vykonávať ju na ktoromkoľvek pocyte, kde ho firma potrebuje. Má slušné správanie, v kolektíve nie sú s ním žiadne problémy, je perspektívnym zamestnancom (čl. 305-307).

Svedkyňa - poškodená P. A. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaného 2/ Q. V. pozná z videnia, poškodení a to V. A. je jej brat a J. A. strýko. S poukazom na odstup času si už na hlavnom pojednávaní na konkrétnosti nespomenula. Pamätala si, že obaja bratia tak obžalovaný 2/ ako aj obžalovaný 1/ boli prítomní pri škrtení J. A.. Jeden z obžalovaných V.v ho škrtil a druhý ho udieral. Nevedela uviesť, ktorý ako. Na to prišiel V. A., ktorý udral obžalovaného a vtedy J. A. pustili. Dokazovala, že práve ju obžalovaný 2/ napadol. Doplnila, že Rómovia (ona, J. A., V. A., V. A. ,V. Y. P. Q. F.) išli z diskotéky domov na Hornú ulicu po Malom Rínku, z ktorého vchádzali do malej uličky, kde sú domy a toto škrtenie sa udialo v tej uličke, z ktorej niekto niečo kričal, čo to si už na hlavnom pojednávaní nespomenula. Z tohto dôvodu do tej uličky išiel J. A. P. V. A.. Práve na tomto mieste, v tej uličke s určitou podľahou podľa svedkyne boli obaja obžalovaný 1/, 2/ - bratia V.. Konflikt skončil tým, že obžalovaný 1/ V. V. povedal, že čo sa stalo, stalo sa, aby všetci prestali a išli domov, pričom si s J. A. J. V. A. podali ruky. Následne sa pobrali domov a to ona, J. A., V. A. a V. Y.. V tom okamihu z domu vybehol obžalovaný 3/ Jozef Peška s tyčou v ruke. Potvrdila, že aj ona alkoholické nápoje požívala, opitá však nebola. Ona v čase príchodu sanitiek ošetrovaná nebola, pretože boli na polícii, ošetrovaná bola až neskôr. Doplnila, že žiadny konflikt na Malom Rínku nebol, k nemu došlo až v tej uličke. Dokazovala, že na mieste činu bola aj

A. A. spolu s V., táto aj spadla na zem, práve svedkyňa s V. A. jej pomáhali zdvihnúť sa, pričom vravela, že sa jej zle dýcha. Tiež si svedkyňa spomenula, že na mieste činu boli aj rodičia obžalovaných 1/ a 2/, ale nevedela uviesť, čo robili. Svedkyňa potvrdila, že v prípravnom konaní vypovedala pravdu. Svedkyňa - poškodená si v tomto trestnom konaní uplatnila škodu z titulu bolestného v sume 906,40 €.

Svedok - poškodený J. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že obžalovaného 2/ pozná zbežne, pozná aj obžalovaného 1/. Poškodenými je rodina. Uviedol, že bol piatok 13.06.2014, kedy po práci išiel s kolegami do reštaurácie T. v Krupine na pivo. Podotkol, že už tu začal konflikt medzi poškodenou P. A. a bratmi V.. V. A.Š. mu tu povedal, aby išli domov, pretože títo V. vyskakujú do dievčat. Ešte v bare bol za nimi a dohovárал im, že sa to nerobí, že on s nimi doposiaľ nemal žiadny konflikt. V tomto bare svedok videl, ako jeho majiteľ pán H. bratov V. D. neho vyhodil, pretože robili bodrel. Uviedol, že dopili a odišli domov, čo už bolo nad ráno dňa 14.06.2014. Počas cesty sa len rozprávali. Videl, ako na múriku v blízkosti Malého Rínka sedeli obžalovaný 1/ V. V. B. A. A. a niekto na nich z uličky kričal. Z tohto dôvodu spolu s V. A., P. A., Patríciovou Oláhovou a Q. F. sa išli pozrieť, kto to na nich kričí. Popredu išiel on, za ním V. A. a následne dievčatá. Videl v uličke len obžalovaného 2/ Q. V. s nejakou slečnou, ktorý mu povedal, aby sa nestaral a tiež mu nadával. Navzájom sa chytili za tričká, dohovárali si, avšak aj ho obžalovaný 2/ po strkaniciach udrel. Potom ich konflikt ustal. Na to však svedka niekto zozadu sotil, on spadol na kolená. Neskôr mu V. A. povedal, že ho sotil práve obžalovaný 2/ Q. V., ktorý ho potom aj chytil retiazkou okolo krku a škrtil ho ňou. Tiež zacítil na chrbte akoby tlačenie kolenom, zapieranie sa. Pomohol mu V. A., ktorý obžalovaného 2/ udrel, pričom obžalovaný 2/ vtedy povolil a svedkovi sa podarilo retiazku roztrhnúť a hodiť na zem. Potom prišiel aj obžalovaný 1/ V. V., všetkým dohovárал a konflikt sa skončil. Svedka ukludňovala P. A., keď vzápätí na to zacítil úder do hlavy a prestal vnímať, v bezvedomí však nebol. Precitol až v čase prítomnosti sanitky. V tomto okamihu na danom mieste videl aj otca obžalovaných 1/, 2/, tiež videl, ako jeden z bratov V. sa niečím oháňal. Doplnil, že na Malom Rínku k žiadnemu konfliktu medzi nimi nedošlo. Následne z rozprávania ostatných vedel, že konflikt pokračoval ďalej, že bratia V. bili V. A.Š., ktorý mal rovnako rozbitú hlavu. Utrpel zranenia a to rozbitú hlavu, mal modrinu, bol hospitalizovaný, pracovne neschopný asi 60 dní. Útokom došlo k znehodnoteniu jeho trička, ktoré bolo krvavé.

Svedok - poškodený J. A. si v tomto trestnom konaní uplatnil škodu z titulu bolestného vo výške 1.400,80 € a nemajetkovú ujmu vo výške 19.000,- € (čl. 80).

Svedok - poškodený V. A. na hlavnom pojednávaní dokazoval, že z videnia pozná bratov V., rovnako pozná aj poškodených. Svedok úvod stretnutia Rómov v T. popisoval zhodne ako svedok J. A.. Ďalej uviedol, že počas cesty domov na nich zakričal obžalovaný 3/ Q. W. slovami: „Pojebaní cigáni“ Preto J. A. išiel do uličky, za ním išli ostatní. V uličke však už obžalovaný 3/ Q. W. nebol. Boli tam bratia V.. Tu sa hádali J. A. B. Q. V., aj sa chytili za odev. Svedok nevedel presne uviesť, ako sa to zomlelo, len zrazu videl, ako obžalovaný 1/ držal zozadu retiazkou krk J. A. a škrtil ho. Pomohol mu V. A., ktorý ho od J. A. odťahoval. Nevidel, či ho aj udrel. Potom prišiel obžalovaný 3/ Q. W. so železnou rúrou v rukách a svedok videl, ako ňou J. A. zozadu udrel do hlavy a J. A. B. padol na zem. Aj obžalovaný 1/ V. V. držal v rukách obušok, týmto sa zaháňal a to aj na svedka. Tou železnou rúrou sa zaháňal aj obžalovaný 3/ Q. W.. Takto sa zaháňal aj na svedka, ktorý úder rukou vykryl a obžalovaného 3/ udrel pästou do tváre, na čo obžalovaný 3/ spadol. Potom svedka tým obuškom napádal obžalovaný 1/, ale ho neudrel. Keď sa obžalovaný 3/ postavil, svedka tou železnou rúrou udrel do oblasti hlavy, na čo svedok spadol a od tohto momentu si na nič nespomína. Po chvíli sa svedok prebral v kaluži krvi a prešiel na najbližšiu lavičku. Prišla sanitka, bol ošetrovaný. Len od ostatných sa neskôr dozvedel, že po tom, ako odpadol, ho na zemi ešte bili, pričom na bruchu, ľavom stehne mal údery po teleskopickom obušku. Svedok potvrdil, že on mal pri sebe boxer, tento si aj na ruku počas konfliktu nasadil. Svedok k zraneniam uviedol, že ma pomliaždeniny na ľavom stehne, na bruchu, modriny opuch, tržnú ranu na ľavom predlaktí, tržnú ranu na zátylku hlavy. Boli mu zničené hodiny i tričko. Na tomto mieste s nimi boli aj Q. F. P. V. Y.Á.. Videl tu aj rodičov obžalovaných 1/ a 2/. Obžalovaný 2/ však svedka neudrel. Čo počas tohto konfliktu robil obžalovaný 2/, svedok uviesť nevedel, nepamätal si. Na záver dodal, že požil v tú noc alkoholické nápoje, necítil sa však byť opitým.

Svedok - poškodený V. A. si v tomto trestnom konaní uplatnil škodu z titulu bolestného vo výške 1.153,60 € a nemajetkovú ujmu vo výške 19.000,- € (čl. 80).

Poškodení zdravotná poisťovňa Dôvera a VŠZP a.s., v neprítomnosti ktorých súd na hlavnom pojednávaní konal a ktorých nároky na náhradu škody nimi uplatnenú v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní prečítal, si takto v prípravnom konaní uplatnili náhradu škody tak, že zdravotná poisťovňa

Dôvera si uplatnila škodu z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti J. A. sumu 1.206,53 € a V. A. sumu 126,68 €, spolu 1.333,21 € (čl. 88) a VŠZP a.s. si rovnako uplatnila škodu z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti P. A. vo výške 54,23 € (čl. 98).

Svedok V. A. na hlavnom pojednávaní totožne opísal úvod stretnutia poškodených a svedkov Rómov v T. A. are v Krupine (on, J. A., V. A., P. A., Q. F., V. Y.), tiež priebeh zábavy v tomto bare, slovný atak bratov V. v ňom na ich dievčatá i to, ako obžalovaných 1/, 2/ majiteľ baru vyhodil. Následne uviedol, že keď išli domov, na múriku sedel obžalovaný 1/ s A. A.. Z uličky na nich niečo kričal. J. A. sa do uličky išiel pozrieť a za ním išli ostatní. Tu bol obžalovaný 2/ Q. V., ktorý im povedal, aby sa nestarali. Vtedy došlo ku konfliktu medzi obžalovaným 2/ a J. A.. Držali sa za tričká a padli medzi nimi aj údery. Svedok následne videl, ako obžalovaný 1/ V. V. škrtil retiazkou J. A. a obžalovaný 2/ Q. V. ho udieral päšťami do oblasti tváre a tela. Pri tomto všetci stáli. Z dôvodu obrany J. A. svedok obžalovaného 2/ Q. N. V. udrel. Následne sa svedok s obžalovaným 1/ V. V. rozprával a konflikt medzi nimi skončil. Vzápätí však prišiel obžalovaný 3/ Q. W.Š. so železnou tyčou v ruke, ktorou udrel J. A. po hlave. Svedok privolať políciu z telefónu P. A.. Potom išiel domov po pomoc a telefón a v čase svojho návratu na miesto činu už len videl zranených J. A. P. V. A.. Svedkovi nebolo spôsobené žiadne zranenie, ani škoda na majetku (veciach). Svedok mal vedomosť o tom, že boxer mal u seba V. A.. Nevidel však, či ho aj použil. Svedok potvrdil, že bola tam aj matka obžalovaných 1/, 2/, tiež A. A., ktorej bolo nevoľno, ešte jej zháňali vodu.

Svedkyňa D. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že obžalovaný 2/ je jej syn. Rovnako aj obžalovaný 1/. Poškodených pozná z videnia. Vypovedala, že počas prvého konfliktu videla u syna obžalovaného zranenie na čele, tiekla mu krv, mal zranený aj nos. Vtedy, keď ona vyšla von z domu na ulicu (nie do uličky pred ich domom) už sa nebili, len hádali a boli v stojí. Pokiaľ zo zápisnice z prípravného konania o jej výsluchu vyplýva, že videla, ako syna Q. T. bijú, pričom na hlavnom pojednávaní vypovedala, že bitku nevidela, už sa len hádali, na vysvetlenie uviedla, že to, čo na hlavnom pojednávaní prečítala prokurátorka z jej skoršej výpovede, ona nepovedala, nevie, odkiaľ to vyšetrovateľ zobral. Syna Q. V. vzala domov, ktorý sa už z terasy domu nevzdialil, lebo ho nepustila a ani ona sama už z domu nevyšla, pretože tam bolo veľa Rómov. Vie, že prebehla aj druhá bitka v uličke. O nej má vedomosť z rozprávania manžela i synov, lebo sa o nej neskôr doma rozprávali. Ak aj v tejto časti jej výpovedí v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní je rozpor, nevie ho vysvetliť, bol to zhon a pravdou je, že sa o tom všetci rozprávali. S presnosťou nevie, kto (či manžel, alebo jeden syn, alebo obaja synovia) presne, čo jej povedal. Takto vie, že aj na manžela niekto vytiahol boxer, že obžalovaný 3/ vzal od nich železnú tyč, že jeden Róm mal rozbitú hlavu Poprela, že by obžalovaný 2/ bol išiel z domu za bratom - obžalovaným 1/ do tej uličky. Pri druhom konflikte bol aj jej manžel, tiež obžalovaný 1/. Podotkla, že všetci tak obžalovaní, ako aj poškodení boli pod vplyvom alkoholických nápojov.

Q. V., otec obžalovaných 1/, 2/ bol na hlavnom pojednávaní vypočutý a vypovedal, že poškodených pozná z videnia. Tvrdil, že jeho nad ránom zobudila manželka s tým, že obžalovaného 2/ dobili, tento už bol doma. Videl na ňom zakrvavenú hlavu. Manželka ho požiadala, aby išiel po druhého syna, obžalovaného 1/ V. V.. Keď vychádzal z terasy, bol tam obžalovaný 3/ Q. W., ktorý mu povedal, aby von ani nešiel, lebo aj on dostane. Svedok však von išiel, videl syna V., ktorý sa už len hádal. V. A. sa svedka opýtal, že čo chce, či chce aj on boxerom dostať. U tohto Róma videl na ruke boxer. Potom si to s J. A. vysvetlili, J. A. mu povedal, že si jeho syna obžalovaného 2/ pomýlili s obžalovaným 3/ Q. W. a ospravedlnil sa mu tento Róm. Následne svedok s obžalovaným 1/ išli domov, kde stále bol obžalovaný 2/.

Svedkyňa V. Y. na hlavnom pojednávaní dokazovala, že strany tohto trestného konania pozná. Aj ona úvod stretnutia a zotrvanie v podniku T. zhodne popísala ako poškodení a svedok V. A.. Tiež v zhode s nimi popísala cestu domov i to, že niekto na nich niečo z uličky kričal. Chlapci - poškodení a V. A. išli do uličky pozrieť sa, kto to kričí a oni, dievčatá išli za nimi. Tu videli bratov V. a strhla sa medzi nimi bitka. Vypovedala, že obžalovaný 1/ V. V. chytil J. A. zozadu retiazkou za krk, škrtil ho. Vtedy obžalovaný 2/ Q. V. bol pred ním vpredu a udieral ho. Preto v obrane V. A. udrel obžalovaného 2/ Q. V.L.. Takto sa tam bili. Potom si však podali ruky a chceli ísť domov. V tom stál v uličke obžalovaný 3/ Q. W. s kovovou rúrou v rukách. Bol pri ňom aj otec obžalovaných 1/, 2/. Obžalovaný 3/ na nich kričal, strhla sa opäť bitka. Svedkyňa videla, ako obžalovaný 3/ touto tyčou udrel do hlavy V. A. a J. A.. Chcela im aj pomôcť ale obžalovaný 1/ V. V. sa zaháňal nejakou mačetou, preto odtiaľ utiekla a na miesto sa vrátila z opačnej strany, kedy už iba videla svojich kamarátov ležať na zemi a zranených. Svedkyňa ešte uviedla, že videla aj to, ako obžalovaný 3/ naháňal poškodenú P. A., ktorú strčil, na čo sa ona následne

sťažovala na bolesti nohy. Na mieste činu bola aj A. A., ktorej prišlo zle a ktorej svedkyňa pomáhala. Prišla tam aj matka obžalovaných 1/, 2/, ktorá ich od seba odťahovala, aby sa nebili.

A. A. bola na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby vypočutá ako svedkyňa a vypovedala, že obžalovaných pozná, sú kamaráti, pozná ale len z videnia i poškodených. Uviedla, že v čase prvého konfliktu sedeli na múriku a to ona, K. R., obžalovaný 1/. Bol tam aj obžalovaný 2/ ale tento odbehol domov vziať cigarety. Takto popri nich bez problémov prešla skupina Rómov. Ako išli do uličky svedkyňa počula: „nechajte ma, čo chcete“, niečo v tom zmysle. Následne videla, ako skupina Rómov sa zhúkla okolo obžalovaného 2/. Tohto strkali. Preto sa ona s obžalovaným 1/ rozbehla ich smerom. K. R. zostala sedieť na múriku. Videla, ako každý každého strkal, ako aj Rómky z tejto skupiny napádali obžalovaného 2/. Videla ako J. A. napadol obžalovaného 1/. J. A. hodil na zem obžalovaného 1/, odtrhol mu z krku retiazku a touto ho na zemi škrtil. Svedkyňa preto odťahovala J. A., čo sa jej nepodarilo, prišlo jej zle, nedalo sa jej dýchať a pomáhali jej P. A. a V. Y.. Videla, ako sa zo zeme zdvihol obžalovaný 1/, ona vtedy išla na múrik vziať si svoje veci. Tieto tam už nemala, lebo ich vzala K. R.. Keď sa vrátila späť, bolo po konflikte. Následne sa celá skupina presunula k úzkej uličke, bližšie k domu V.. Ona sa rozprávala s J. A. a dozvedela sa, že obžalovaný 3/ im predtým nadával pri tribúne, kedy, to uviesť nevedela. Následne videla, ako J. A. vypútil oči, ju odsunul, ona sa otočila a videla ako obžalovaný 3/ Q. W. udrel J. A.. Tu neevidovala nikoho z bratov V.. V okamihu výstreku krvi na ňu, utiekla preč. Ešte videla, ako jeden z tých mladších Rómov mal boxer v rukách. Na tomto mieste videla aj otca obžalovaných 1/ a 2/. Bežala na terasu domu V., pričom matka obžalovaných 1/ a 2/ bola doma. Tiež uviedla, že v bare T. jej kamarátka niečo na Rómky povedala, čo bolo predmetom riešenia. Nespomenula si, či ich vyhadzoval z baru vyhodil, vedela však, že odišli, keď bola záverečná. Uviedla, že alkoholické nápoje v ten večer požívala, cítila sa byť „chytená“, ale opitá nebola.

Svedkyňa Q. F. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že strany tohto konania pozná. Na hlavnom pojednávaní z dôvodu odstupe času od skutku si už na mnoho vecí nepamätala. Spomenula si len na to, že obžalovaný 3/ udrel poškodených J. A. a V. A., čo sa udialo v uličke. Na tomto mieste videla všetkých troch obžalovaných, kričalo sa tu, hádali sa. Svedkyňa utiekla domov. Uviedla, že v prípravnom konaní vypovedala pravdu, lepšie si to pamätala.

Z dôvodu, že si svedkyňa na skutočnosti, o ktorých vypovedala v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní nespomenula, na návrh prokurátora bola prečítaná jej skoršia výpoveď zo dňa 24.06.2015 (čl. 127-129). Z tejto vyplýva totožný opis udalostí až po dianie v uličke. V uličke podľa svedkyne boli bratia V., z ktorých jeden, nevedela uviesť, ktorý, retiazkou zozadu začal škrtiť J. A.. Oni mu chceli pomôcť, nevedeli, preto im na pomoc prišiel V. A. a tento udrel toho, čo ho škrtil asi päšťou do tváre. Potom pribehla ich matka, chlapci si podali ruky a chceli ísť domov. Následne tam bol obžalovaný 3/ Q. W. so železnou tyčou, ktorý kričal rôzne vulgárne slová a s touto tyčou sa zaháňal. Takto udrel do hlavy V. A., čo svedkyňa videla a poškodený spadol na zem. Udrel touto tyčou aj J. A., rovnako do hlavy. Tiež vybehol jeden z bratov V., zaháňal sa a oni sa rozutekali, aj svedkyňa utiekla domov. Ešte svedkyňa dodala, že aj otec obžalovaných 1/ a 2/ na tomto mieste bol a bil sa s J. A., ako na to si už pri výpovedi svedkyňa nespomenula. Na záver potvrdila, že boli pod vplyvom alkoholických nápojov, opití však neboli.

Na hlavnom pojednávaní na návrh obhajoby bola vypočutá aj svedkyňa K. R.. Táto uviedla, že pozná obžalovaného 2/, sú kamaráti, pozná aj jeho brata obžalovaného 1/ V.. Obžalovaného 3/ Q. W. i poškodených nepozná. Potvrdila, že v čase skutku bola s obžalovanými a A. A. M. T.. Potvrdila, že sedeli na múriku, z ktorého obžalovaný 2/ Q. V. si išiel niečo domov vziať. Videla, ako obžalovaného 2/ bili, kto, to uviesť nevedela, lebo tých ľudí nepozná. To, že ho bili, videla v uličke, kam dovidela, na čo k nemu pribehli (t.j. ona, A. A., obžalovaný 1/) a začala sa veľká bitka. Obžalovaný 2/ sa zastával brata obžalovaného 1/, jeden z nich V. V. škrtil, aj ona toho neznámeho chcela z V. V. odtrhnúť, avšak bola zvalená na zem, nevie kým. Následne odtiaľ ušla. Nevedela sa vyjadriť k tomu, či na tomto mieste bol obžalovaný 3/ Q. W..

Svedkyňa nevedela na hlavnom pojednávaní vysvetliť rozpory v jej výpovediach s výpoveďou svedkyne A. A.. Doplnila, že najskôr z toho múrika odišiel V. V. s A. A. a potom aj ona. Išli do tej uličky. Veci ponechala na múriku. Potom, keď z miesta činu ušla, veci z múrika vzala. Nevedela uviesť, čo na mieste činu robila A. A., bolo tam veľa ľudí a svedkyňa sa zamerala na obžalovaného 1/ V. V. a na to, ako ho škrtili. Nevylúčila možnosť, že tam A. bola a aj ona nejako zasahovala.

V rámci vykonaného dokazovania sa na hlavnom pojednávaní súd oboznámil aj s listinnými dôkazmi a to znaleckým posudkom č. 27/2014 MUDr. Pavla Cikatricisa, znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia, traumatológia.

Zo záverov posudku ohľadom utrpených zranení a vyčíslenia bolestného u poškodených súd zistil, že:

- poškodená P. A. pri skutku utrpela podvrtnutie v medzičlánkovom kĺbiku ukazováka vľavo, zmliaždenie a škrabanc predlaktia vpravo, povrchovú ranu a zmliaždenie kolena vpravo, zmliaždenie a škrabance členka vpravo. Podľa znalca sa jedná o poranenia ľahké, s dobou liečenia 5-6 dní, pre ktoré v bežnom spôsobe jej života výraznejšie obmedzená nebola. Pomerne spoľahlivo možno podľa znalca usúdiť, že k takémuto ublíženiu na zdraví bolo poškodené spôsobené pri páde na drsný asfaltový podklad. Finančne znalec zranenia u poškodenej vyčíslil na sumu 906,40 €.

- poškodený V.Á. A. pri skutku utrpel otras mozgu ľahkého stupňa, zmliaždenie predlaktia vpravo i vľavo, tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou na temene hlavy viac vpravo. Jedná sa o poranenia podľa znalca relatívne ľahké. Je potrebné uviesť, že pri poranení poškodeného bol poranený životne dôležitý orgán - mozog (ľahšou formou). Mohlo však dôjsť k zlomeniu lebkových kostí, mohlo dôjsť k organickému poškodeniu mozgu, alebo ku krvácaniu do vnútrolebečnej dutiny a podobne. K mechanizmu zranenia znalec uviedol, že k takémuto poraneniu hlavy môže dôjsť len úderom po temene hlavy nejakým predmetom - tvrdým, hranatým, alebo čiastočne ostrejším, nie však úderom päťou alebo rúrou o hladkom povrchu. Na bežnom spôsobe života bol poškodená obmedzený najmenej 14 dní (bolesť hlavy, nemožnosť výkonu prác vo výškach, nemožnosť lezenia, bandáž hlavy vzbudzujúca ľútosť, nemožnosť výkonu akejkoľvek športovej aktivity po dobu najmenej mesiac, nemožnosť kúpania sa v bazéne, nemožnosť dvíhania ťažkých bremien a podobne). Dobu liečby stanovil na 14 - 21 dní. Bolestné finančne znalec ohodnotil na sumu 1.153,60 €.

- poškodený J. A. pri skutku utrpel otras mozgu ľahkého stupňa s krátkou stratou vedomia, tržnozmliaždené poranenie s krvnou podliatinou na temene hlavy viac vpravo, tiež v strede temena hlavy, zmliaždenie v driekovej oblasti i na predlaktí vľavo. Finančne znalec bolestné ohodnotil na sumu 1.400,80 €. Uviedol, že sa jedná o zranenia ľahké, možno stredne ťažné. Je potrebné uviesť, že pri tomto útoku/údere do temena hlavy bol poranený životne dôležitý orgán - mozog. Mohlo dôjsť k poraneniu skeletu lebky, tiež k intenzívnejšiemu poraneniu mozgu, k zlomenine krčnej chrčtice i diekovej pri páde v stave bezvedomia. Liečbu stanovil na 21 - 28 dní. Pokiaľ ide o mechanizmus zranení, znalec uviedol, že pomerne spoľahlivo možno usúdiť, že sa jednalo o zranenia spôsobené úderom alebo údermi do temena hlavy a to nejakým predmetom tvrdým, hranatým, alebo čiastočne ostrejším, či ostrým predmetom. Nie však úderom päťou alebo rúrou o hladkom povrchu. Bol obmedzený na bežnom spôsobe jeho života obdobne ako poškodený V. A. a to po dobu 30 - 40 dní, najmä v jeho profesionálnom živote (keď pracoval ako spracovateľ mramoru a kameňa a teda v jeho pracovnej náplni je aj dvíhanie ťažkých bremien).

V priebehu dokazovania sa súd ďalej oboznámil aj so spisom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5T/162/2015, najmä s rozsudkom (čl. 350 spisu sp. zn. 1T/162/2015), z ktorého vyplýva, že trestným rozkazom boli obvinení 1/ J. A., 2/ V. A. uznaní za vinných z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a obvinení 3/ V. A. aj podľa ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zákona citovaného zákonného ustanovenia a to za skutok, že dňa 14.06.2014 v čase okolo 04.00 hod. v Krupine, na K. ulici, okres Krupina, fyzicky napadli Q. V. tak, že ako prechádzal po ulici, tak ho J. A. nečakane zozadu chytil za ruky, ktoré mu zvieral pri tele, na čo následne začal Q. V. V. A. udierať päťami do hlavy a hrudníka, ako aj kopať do oblastí bokov, po čom Q. V. spadol na zem, kde tu ho následne ako ležal na zemi obvinení J. A. P. V. A. kopali do rôznych častí tela, pričom po tom, ako ho prestali biť, tak poškodený prišiel na Bernolákovu ulicu pred dom na adrese svojho bydliska, kde tu mali obvinení v ďalšej etape sledu udalostí konflikt s Q. W., pri ktorom Q. V. napadol V. A. tak, že vytiahol boxer, ktorým ho udrel do hlavy, čím Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.K. X, K. spôsobili zranenia - zlomeninu nosových kostičiek a nosovej priehradky s posunom a poškodenie integrity kože v čelovej oblasti tváre s dobou liečenia do 5 dní. Voči tomuto trestnému rozkazu však obvinení podali odpor.

Súd sa ďalej na hlavnom pojednávaní oboznámil aj s ďalšími listinnými dôkazmi a to zápisnicou o vydaní veci (čl. 207 - 211), znaleckým posudkom KEÚ PZ Slovenská Ľupča (čl. 203206), ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. poriadku, lekárskymi správami (čl. 221 - 239) ohľadom ošetrení a liečenia poškodených, ktoré sú súčasťou i znaleckého dokazovania MUDr. Cikatricisa, zápisnicou o ohliadke miesta činu vrátane fotodokumentácie (čl. 247-253), úradný záznam (čl. 254), rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/23/2015 (čl. 298-299), z ktorého vyplýva, že obžalovaný Q. W., N.. XX.XX.XXXX bol ním uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364

ods. 1 písm. a) Tr. zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody a to ako mladistvému obžalovanému vo výmere 2 rokov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 3 rokov za súčasného uloženia mu aj probačného dohľadu a povinnosti podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom výchovnému programu. Zároveň týmto rozsudkom došlo k zrušeniu výroku o treste z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T 114/2014 zo dňa 04.06.2014, právoplatného 04.06.2014, ktorým bol obžalovaný Jozef Peška odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov s určením skúšobnej doby v trvaní 14 mesiacov za súčasného uloženia mu aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 18 mesiacov. Rozsudok sp. zn. 1T/23/2015 nadobudol vo vzťahu ku obžalovanému Q. W. právoplatnosť dňom 16.09.2015. Súd sa ďalej oboznámil aj so spisom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 2T/166/2013, najmä s rozsudkom, ktorým bol obžalovaný Q. V., nar. XX.XX.XXXX, uznaný za vinného zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona účinného do 31.08.2009 a bol mu za to uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby v trvaní 24 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.06.2015. Súd sa oboznámil aj s listinami ohľadom osôb obžalovaných a to správami o ich povesti, o priestupkoch, i odpismi z registra trestov a to u obžalovaného 1/ (čl. 255-256, 348), u obžalovaného 2/ (čl. 260-261, 347), u obžalovaného 3/ (čl. 264-265, 346, 305-307, 304, 296).

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, zločinu ublíženia na zdraví sa dopustí ten, kto inému úmyselne spôsobí ťažkú ujmu na zdraví. Za to sa potrestá odňatím slobody na štyri roky až desať rokov.

Podľa § 364 ods. 1 a) Tr. zákona, prečinu výtržníctva sa dopustí ten, kto sa dopustí slovne alebo fyzicky, verejne alebo na mieste verejnosti prístupnom hrubej neslušnosti alebo výtržnosti najmä tým, že napadne iného.

Podľa ods. 2 písm. b) citovaného zákonného ustanovenia, odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 aj závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 138 písm. a), písm. j) Tr. zákona, závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu aj so zbraňou, okrem trestných činov úkladnej vraždy podľa § 144, vraždy podľa § 145, zabitia podľa § 147 a § 148, usmrtenia podľa § 149, ublíženia na zdraví podľa § 155, § 156, § 157 i na viacerých osobách.

Obžalovaný 1/ nepoprel spáchanie skutku a obžalovaný 3/ sa ku skutku priznal a s poukazom na vykonané dokazovanie tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní súd nemal o ich vyhláseniach pochybnosti, preto ich vyhlásenia prijal. Súd mal za to, že skutok pokiaľ ide o obžalovaných 1/ a 3/ sa stal a na jeho spáchaní sa podieľali obaja títo obžalovaní. Preto ich uznal za vinných v zmysle podanej obžaloby.

Obžalovaný 2/ však urobil vyhlásenie o svojej nevine a vo vzťahu k nemu bolo na hlavnom pojednávaní vykonávané dokazovanie.

Obžalovaný 2/ spáchanie skutku poprel. Obhajoval sa tým, že sa síce nachádzal na mieste činu a v jeho čase, najmä pri prvej časti tohto konfliktu, v rámci ktorého bol práve on napadnutý Rómami (o čom prebieha na Okresnom súde iné trestné konanie pod sp. zn. 5T/162/2015), on však nikomu z poškodených nespôsobil žiadne zranenie, nikoho nenapadol a pokiaľ sa jedná o druhú časť konfliktu, pred ich domom v uličke, tohto sa nezúčastnil, len bol hľadať svojho brata - obžalovaného 1/ V. V. a po tom, čo iný Róm na neho zaútočil s boxerom na ruke odišiel domov, kde zotrval až do príchodu sanitiek.

Jeho obhajobu v uvedenom smere vyvracajú dôkazy a to:

- samotná jeho výpoveď, keď potvrdil, že bol prítomný na mieste a v čase druhého konfliktu, pretože hľadal svojho brata obžalovaného 1/, čo bol dôvod, že z domu vyšiel do uličky, sám uviedol, že na neho útočil Róm s boxerom, ktorý úder vykryl a i napriek tomu bol týmto útokom zranený, bol zasiahnutý do ľavej strany čela. V tomto smere poukazuje súd na rozpory v jeho výpovedi s výpoveďou obžalovaného 1/ V. V. na hlavnom pojednávaní, ktorý v snahe napomôcť obžalovanému 2/ vyhnúť sa trestnému stíhaniu tvrdil, že v druhej fáze konfliktu na mieste činu obžalovaný 2/ prítomný nebol, preto sa do konfliktu nezapojil, že s boxerom Rómovia útočili len na obžalovaného 3/ Q. W.,

- výpoveď poškodenej Andrei Bartošovej, ktorá vypovedala že s určitosťou videla oboch bratov V. škrtiť a udierať poškodeného J. A., usvedčovala obžalovaného 2/ Q. V. z jej napadnutia, z toho, že s určitosťou aj obžalovaný 2/ bol prítomný a účastný druhého konfliktu v uličke s poškodenými,
- výpoveďou poškodeného J. A., ktorý usvedčoval obžalovaného 2/ z účasti na druhom konflikte tým, že práve on ho udrel, keď ho niekto iný škrtil,
- výpoveďou poškodeného V. A., ktorý rovnako obžalovaného 2/ usvedčoval z toho, že obžalovaný 2/ bol prítomný pri konflikte v uličke, že sa hádal s J. A., chytali a strkali sa za odev, obžalovaný 1/ V. V. škrtil retiazkou J. A., tiež usvedčoval obžalovaného 1/ aj z oháňania sa teleskopickým obuškom, ktorým aj jeho ohrozoval,
- výpoveďou svedka V. A., ktorý potvrdil, že v uličke v úvode druhého konfliktu bol obžalovaný 2/ Q. V. sám a začal sa konflikt medzi ním a J. A. s tým, že tento svedok usvedčuje obžalovaného 2/ aj z úderov na poškodeného J. A.. Ďalej tento svedok usvedčuje obžalovaného 2/ i z toho, že v okamihu škrtienia poškodeného J. A. obžalovaný 2/ ho bil päšťami do oblasti tváre, kedy práve svedok obžalovaného 2/ udrel, aby ochránil J. A.,
- výpoveďou svedkyne - matky obžalovaného 2/ D. V., v ktorej výpovedi súd vzhliadol rozpory s výpoveďou aj samotného obžalovaného 2/, pretože táto na jeho obranu vypovedala, že po prvom konflikte už z domu nevyšiel, pričom obžalovaný 2/ vypovedal opak tak, ako je to už vyššie uvedené,
- výpoveďou svedkyne V. Y., ktorá rovnako z útoku spredu na poškodeného J. A. v uličke usvedčovala aj obžalovaného 2/, ktorého videla na neho útočiť, keď ho za retiazku zozadu škrtil obžalovaný 1/ V. V.. Videla ako V. A. na obranu poškodeného J. A. práve obžalovaného 2/ udrel,
- znaleckým posudkom MUDr. Cikatricisom ohľadom zranení poškodených J. A. P. V. A., tiež lekárskymi správami, ktoré preukazujú okrem zranenia na ich hlavách spôsobených obžalovaným 3/ aj iné zranenia a to rôzne pomliaždenia tela (tvár, chrbát, predlaktie).

Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že obžalovaný 2/ bol účastníkom aj druhého incidentu a to v uličke a mal za preukázané, že sa podieľal na útoku na poškodeného J. A. a podieľal sa na jeho zraneniach minimálne na tvári, čo mal súd za preukázané vyššie uvedenými výpoveďami svedkov.

Súhrn týchto dôkazov, ktoré sa dopĺňajú a nadväzujú na seba, preukazuje, že vyššie uvedený skutok spáchal aj obžalovaný 2/. Súd mal teda za preukázané, že obžalovaný 1/, 2/ na mieste verejnosti prístupnom sa dopustili výtržnosti tým že napadli iného a čin spáchali na viacerých osobách a obžalovaný 3/ sa rovnako dopustil na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tiež tým, že napadol iného a to so zbraňou a na viacerých osobách, naviac dopustil sa aj konania, ktoré bezprostredne smerovalo k tomu, aby inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu zločinu nedošlo.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd kvalifikoval konanie obžalovaných 1/ a 2/ ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j) Tr. zákona. Konanie obžalovaného 3/ kvalifikoval súd ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a), písm. j) Tr. zákona.

Pokiaľ aj právna kvalifikácia skutku u obžalovaného 3/ vo výroku tohto rozsudku obsahuje aj ustanovenie § 138 písm. a) Tr. zákona, súd poznamenáva, že sa jedná o nadbytočné uvedenie tohto ustanovenia s poukazom na jeho zákonné znenie. Takéto nadbytočné uvedenie však neznamená nezákonnosť uznania viny u tohto obžalovaného 3/ aj zo zločinu podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a aj za použitia § 138 písm. a) Tr. zákona, pretože je faktom, že obžalovaný 3/ pri útoku zbraň použil. S poukazom na výšku trestnej sadzby v základnej skutkovej podstate tohto zločinu (ods. 1 § 155 Tr. zákona 4-10 rokov trestu odňatia slobody) zákonodarca použitie zbrane v nej už poňal, pretože pri spôsobiť ťažkej ujmy na zdraví je predpoklad použitia nejakej zbrane a preto v ustanovení § 138 písm. a) Tr. zákona vyňal u tohto ustanovenia § 155 ods. 1 Tr. zákona závažnejší spôsob konania so zbraňou (ako duplicitu). Všetci traja obžalovaní konali minimálne v tzv. nepriamom úmysle.

Obžalovaný 1/ V. V. je slobodný, bezdetný, živnostník, živnosť si založil 17.10.2016, žije v spoločnej domácnosti s rodičmi. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. V minulosti bol tri krát postihnutý za priestupok a to jeden krát v roku 2012 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, dva krát v roku 2013 na úseku dopravy. Doposiaľ nebol súdom potrestaný.

Obžalovaný 2/ je slobodný, bezdetný, má priateľku, s ktorou žije v spoločnej domácnosti. Je zamestnaný vo Švajčiarsku a to od júna 2016, kde dosahuje mesačne príjem 4.000,- - 5.000,- €. Z miesta bydliska

nie je hodnotený. Bol trikrát priestupkovo sankcionovaný, dvakrát na úseku dopravy v roku 2010 a 2012 a za skutok spáchaný 20.06.2014 bol pokarhaný za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, menšej závažnosti. Z odpisu z registra trestov vyplýva, že bol súdom potrestaný rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/166/2013, ktorý je bližšie rozvedený vyššie.

Obžalovaný 3/ Q. W. je slobodný, bezdetný, zamestnaný v Nemeckej republike s príjmom okolo 1.500,- € netto. Žije v spoločnej domácnosti s priateľkou a jej rodičmi. Pokiaľ ide o škodu vo vzťahu ku poškodenej Andrey Bartošovej, tejto do vyhlásenia rozsudku uhradil 300,- €, VŠZP uhradil škodu v celosti v sume 54,23 € (za zdravotnú starostlivosť poskytnutú poškodenej P. A.) a zdravotnej poisťovni Dôvere do rozhodnutia súdu uhradil sumu 300,- €. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Sankcionovaný za priestupok bol 10krát a to aj pre priestupky proti majetku, občianskemu spolunažívaniu, verejnému poriadku i na úseku dopravy. Všetky pred spáchaním daného skutku. Podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ dvakrát súdom potrestaný, naposledy Okresným súdom Zvolen sp. zn. 1T/23/2015, kedy mu bol ukladaný súhrnný trest k prvému odsúdeniu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/114/2014, rozvedených vyššie.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd prihliadal na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce, priťažujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Obžalovanému 1/ V. V. poľahčovalo, že pred spáchaním skutku viedol riadny život a ku skutku sa priznal. Nepriťažovala mu žiadna okolnosť. Vplyvom prevahy poľahčujúcich okolností bolo potrebné znížiť zákonom ustanovenú hornú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu, t.j. súd tak mohol obžalovanému 1/ ukladať trest odňatia slobody v rozpätí od 6 mesiacov do 26 mesiacov. S poukazom na jeho osobu a pomery, keď tento do spáchania skutku bol síce priestupkovo sankcionovaný, avšak súdom nepotrestaný, s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností, mal súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti, ako aj prevýchovu obžalovaného bude postačovať uloženie mu trestu na spodnej hranici zákonom upravenej trestnej sadzby. Výkon tohto trestu nespojil s jeho výkonom v podmienkach ústavu, ale ho podmiennečne odložil a ustanovil skúšobnú dobu. Takto uložený trest u obžalovaného 1/ súd považoval za zákonný, spravodlivý ale aj primeraný okolnostiam daného prípadu.

Obžalovanému 2/ Q. V. nepoľahčovala žiadna okolnosť, na druhej strane mu priťažovalo, že spáchal viac trestných činov (s poukazom na potrebu ukladania mu súhrnného trestu) a okolnosť, že už bol v minulosti súdom potrestaný. V danom prípade bolo potrebné pri ukladaní súhrnného trestu aplikovať aj tzv. asperačnú zásadu, t.j. hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby zdvihnúť o jednu tretinu a namiesto bola aj aplikácia ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona (opätovné spáchanie zločinu), na ktoré však súd neprihliadal práve s už aplikovanou tzv. asperačnou zásadou a § 41 ods. 2 Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zákona (jednalo by sa o aplikáciu týchto ustanovení, ktoré by ich duplicitným použitím boli pre páchatela neprimerane prísne). S poukazom na okolnosti prípadu (vzájomná bitka medzi obžalovanými a poškodenými, kde v jednom konaní sú obžalovanými jedny a v druhom druhý, keď v danom prípade sa jedná len o prečin, pričom práve vplyvom ukladania súhrnu k predchádzajúcemu odsúdeniu sa jedná o zločin, pričom v predchádzajúcom odsúdení mu bol ukladaný len podmiennečný trest odňatia slobody), súd mal za potreby u obžalovaného 2/ aplikovať zmierňujúce ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zákona a následne za takéhoto použitia ukladať trest. S poukazom na teraz stíhanú vec, súd obžalovanému ukladal podmiennečný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmiennečným odkladom a určením skúšobnej doby v trvaní až 5 rokov za súčasného uloženia mu dohľadu probačným a mediačným úradníkom a uloženia mu primeraných povinností. Už s poukazom na ukladanie súhrnného trestu zároveň súd zrušil výrok o treste z odsúdenia Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/166/2013 s tým, že v ostatnom toto odsúdenie zostáva v platnosti. Aj v danom prípade u tohto obžalovaného 2/ mal súd za to, že takto uložený mu trest je zákonný, zároveň primeraný spáchanému prečinu a aj spravodlivý.

Obžalovanému 3/ poľahčovali okolnosti, že sa ku skutku priznal, pričínal sa o odstránenie škodlivých následkov (uhradil v celosti škodu VŠZP, sčasti poškodenej P. A. a zdravotnej poisťovni Dôvera, uzavrel dohodu o splátkach s poškodenou P. A.), spáchal trestný čin vo veku blízkom mladistvým (ako 19 ročný). Nepriťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov a bol už súdom odsúdený. Pri ukladaní trestu však najzávažnejším faktorom u obžalovaného 3/ bolo spáchanie daného skutku počas plynutia mu skúšobnej doby z predchádzajúceho odsúdenia Okresného súdu Zvolen sp zn. 1T/23/2015. Súd

nemal inú možnosť, než obžalovanému ukladať ako druh trestu len trest odňatia slobody a podľa § 49 ods. 2 Tr. zákona len trest nepodmienečný s poukazom na charakter ním páchanej trestnej činnosti a to zločiny, keď v takom prípade je nemožné ukladanie alternatívneho trestu. Súd obžalovanému ukladal trest úhrnný a s poukazom na prevahu poľahčujúcich okolností, jeho snahu o zmiernenie škodlivých následkov, jeho pozitívne hodnotenie zamestnávateľa súd pristúpil aj k aplikácii § 39 Tr. zákona a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov avšak nepodmienečne so zaradením pre výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, lebo doposiaľ nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Takto uložený trest súd považoval za zákonný, primeraný tak daným okolnostiam prípadu ako aj osoby a pomerom obžalovaného 3/ a za spravodlivý. V neposlednom rade súd bude zrejme rozhodovať aj o premene trestu z odsúdenia 1T/23/2015, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov.

Keďže poškodená P. A. si v tomto trestnom konaní uplatnila náhradu škody z titulu bolestného, verifikovaného znalcom, o tejto škode súd pochybnosti nemal a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že na zraneniach jej spôsobených sa podieľal len obžalovaný 3/, uložil mu povinnosť túto škodu poškodenej uhradiť s tým, že pri rozhodovaní súd vzal v úvahu už uhradenú časť škody obžalovaným 3/ vo výške 300,- € (bolestné v sume 906,40 € mínus 300,- € už uhradených, t.j. zostatok 606,40 €).

Poškodeným J. A., V. A. z titulu bolestného, Dôvere ZP z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti týmto poškodeným, súd priznal nimi uplatnenú náhradu škody tak, ako to vyplýva z výrokovej časti tohto rozsudku a uložil povinnosť uhradiť im túto škodu obžalovanými, keďže všetkých uznal za vinných z prečinu výtržníctva a každý z nich sa podieľal na vzniku tejto škody (či už zo spôsobených im zranení vplyvom hromadnej bitky v spolupáchateľstve alebo vplyvom poskytnutej im zdravotnej starostlivosti). Poškodení J. A. P. V. A. si ďalej uplatnili aj nemajetkovú ujmu, každý vo výške 19.000,- €, pričom dokazovanie o nej by už presiahlo potrebu tohto trestného konania, preto vo zvyšku tohto ich nároku, ich súd odkázal na civilný proces.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Zvolen do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.